

Dato: 1. maj 2026

Sag: TECH-25/11487-66

Sagsbehandler: /LIRA

Indskærpelse om, at opsigelse af udbyderes adgang til pengeinstitutters betalingskontotjenester skal ske på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtog en underretning fra et pengeinstitut om opsigelsen af et kundeforhold til en udbyder af betalingstjenester.

Styrelsen har herefter modtaget en klage fra en udbyder af betalingstjenester over et pengeinstituts opsigelse af kundeforholdet og således adgangen til pengeinstituttets betalingskontotjenester.

Klagen vedrører pengeinstituttets opsigelse af udbyderens adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester. Udbyderen har klaget over, at opsigelsen ikke er sket i overensstemmelse med betalingslovens § 63, stk. 1. Styrelsen har besluttet, at styrelsen ikke på nuværende tidspunkt vil foretage sig yderligere i sagen. Styrelsen træffer derfor ikke afgørelse om, hvorvidt pengeinstituttet har overtrådt betalingslovens § 63, stk. 1.

Styrelsen finder dog anledning til at indskærpe betalingslovens regler med henblik på at gøre pengeinstituttet opmærksom på følgende:

Vejledning om betalingslovens § 63

Det følger af betalingslovens § 63, stk. 1, at pengeinstitutter skal give udbydere af betalingstjenester adgang til deres betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Adgangen skal have et sådant omfang, at udbyderen af betalingstjenester kan udbyde betalings-tjenester uhindret og effektivt.¹

Som udgangspunkt skal en udbyder af betalingstjenester således have adgang til betalingskontotjenester i et pengeinstitut. Såfremt et pengeinstitut nægter en udbyder adgang til sine betalingskontotjenester, skal årsagen til afslaget være begrundet i, at udbyderen ikke kan opfylde de objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår, som pengeinstituttet har opstillet for udbyderens adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester.

Vilkår i medfør af betalingslovens § 63, stk. 1

Pengeinstitutter må stille objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår om eksempelvis betaling for adgang og overholdelse af den regulering, som udbyderen af betalingstjenester og pengeinstitutter er omfattet af. Betalingslovens regler er således ikke til hinder for, at et pengeinstitut

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5000
CVR-nr. 10 29 48 19
EAN-nr. 5798000018006
kfst@kfst.dk
www.kfst.dk
Læs bl.a. om tilgængelighed

**KFST - Uafhængig konkurrence-
myndighed**

¹ I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse 651 af 10. juni 2025.

efterlever sine forpligtelser i den finansielle lovgivning, herunder bl.a. hvidvaskreglerne.

De ovenstående vilkår er kumulative. Det betyder, at pengeinstituttets vilkår for adgang både skal være ”objektive”, ”ikke-diskriminerende” og ”proportionale”.

Omfanget af adgangen

Det følger endvidere af betalingslovens § 63, stk. 1, 2. pkt., at adgangen skal have et sådant omfang, at udbyderen af betalingstjenester kan udbyde betalingstjenester uhindret og effektivt.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at denne bestemmelse omfatter et krav om, at et kontoførende pengeinstitut ikke må lægge unødige hindringer i vejen for, at en udbyder af betalingstjenester kan benytte sig af den konto, som udbyderen har fået adgang til. Pengeinstituttet må således ikke opstille tekniske såvel som ikke-tekniske hindringer, som vanskeliggør udbyderens levering af sine betalingstjenester på effektiv vis.

Opsigelse af udbydere af betalingstjenester

Et pengeinstitut kan kun opsig en udbyder af betalingstjenesters adgang til betalingskontotjenester, såfremt udbyderen har foretaget en væsentlig opsigelsesberettigende misligholdelse af pengeinstituttets vilkår. Kontraheringspligten medfører således også, at pengeinstituttet som udgangspunkt ikke kan opsig udbyderen.²

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker hertil, at når et pengeinstitut giver en udbyder adgang til sine betalingskontotjenester, skal adgangen gives på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Vilkårene danner således grundlag for den måde, hvorpå pengeinstituttet skal håndtere kundeforholdet til udbyderen, herunder også den proces pengeinstituttet går igennem, når pengeinstituttet ønsker at ophæve kundeforholdet til udbyderen af betalingstjenester.

Indskærpelse

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indskærper, at udbydere af betalingstjenester skal have adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Adgangen skal have et sådant omfang, at udbyderen kan udbyde sine tjenester uhindret og effektivt.

Såfremt et pengeinstitut giver et afslag til en udbyder af betalingstjenester, og afslaget ikke er begrundet på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår, vil dette kunne udgøre en overtrædelse af betalingslovens § 63, stk. 1. Dette gælder tilsvarende ved en opsigelse af en udbyders adgang til betalingskontotjenester, hvor kravet om objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår ligeledes skal efterleves.

² Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens § 63 vejledning, side 10.

Det indebærer, at såfremt et pengeinstitut opsiger kundeforholdet til en udbyder af betalingstjenester, skal årsagen til opsigelsen være begrundet i, at udbyderen ikke længere opfylder pengeinstitutts konkrete og konstaterbare vilkår, som pengeinstituttet har fastsat.

Det er således nødvendigt, at pengeinstitutts opsigelse konkret er begrundet i udbyderens manglende opfyldelse af et eller flere konkrete og konstaterbare vilkår og ikke afhænger af subjektive forhold. Det er omvendt ikke tilstrækkeligt efter betalingslovens § 63, hvis pengeinstituttet som begrundelse for opsigelsen anfører mere generelle betragtninger, herunder generelt henviser til pengeinstitutts politikker eller forretningsgange.

Et vilkår, der er fastsat proportionalt, skal også administreres proportionalt. Det vil sige, at et pengeinstitut skal oplyse over for udbydere af betalingstjenester, hvilke konkrete vilkår udbyderen skal opfylde for at opnå adgang til pengeinstitutts betalingskontotjenester. Tilsvarende gælder ved opsigelse af udbydere, hvor pengeinstituttet skal tydeliggøre over for udbyderen, hvilke konkrete vilkår udbyderen ikke længere opfylder, eller hvilke vilkår der skal opfyldes. Udbyderen af betalingstjenester skal dermed være gjort bekendt med de vilkår, som udbyderen skal overholde.

Udbyderen af betalingskontotjenester skal endvidere have en rimelig frist til at afvikle forholdet til pengeinstituttet, herunder mulighed for at indgå nye aftaler og etablere sig hos et nyt pengeinstitut. Styrelsen har i tidligere praksis vurderet, at pengeinstitutter som minimum skal give en udbyder af betalingstjenester seks måneders frist ved opsigelse. Det er dog nødvendigt, at pengeinstituttet foretager en konkret vurdering, hvor der bl.a. kan tages højde for de konkrete omstændigheder ved udbyderen af betalingstjenesters virksomhed.³

Styrelsen bemærker dog, at en opsigelse begrundet i væsentlig misligholdelse som følge af grov økonomisk kriminalitet altid vil være proportional. Dette indebærer, at pengeinstituttet konkret skal dokumentere eller sandsynliggøre, at betalingsinstituttet har væsentligt misligholdt engagementet med pengeinstituttet ved at deltage i hvidvask eller lignende. Det er ikke tilstrækkeligt, at pengeinstituttet har foretaget indberetninger til NSK, idet en indberetning ikke dokumenterer eller sandsynliggør en overtrædelse.

Beslutning om at indstille sagsbehandlingen

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er efter betalingslovens § 145 b, berettiget til at vurdere, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge et forhold eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles. Styrelsen er i den forbindelse berettiget til at afveje, om de ressourcer, der skal anvendes for at undersøge en henvendelse, vil stå i et rimeligt forhold til undersøgelsens forventede

³ Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens sag: 19/09337, ”Opsigelse af betalingsinstituts betalingskonto” af 7. november 2019.

resultat. Hvis styrelsen ikke finder, at behandlingen af en henvendelse vil være en hensigtsmæssig anvendelse af styrelsens ressourcer, kan styrelsen afvise at behandle henvendelsen eller indstille sagsbehandlingen i en verterende sag.

Styrelsen har på baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen og henset til ressourceforbruget set i forhold til det forventede resultat, besluttet at indstille sagsbehandlingen, jf. betalingslovens § 145 b.

Denne beslutning er ikke en afgørelse, og styrelsen har ikke taget stilling til, om der konkret foreligger en overtrædelse af betalingslovens § 63, stk. 1.

Styrelsen understreger, at det forhold, at styrelsen for nuværende konkret har besluttet at indstille sagsbehandlingen i sagen med hjemmel i betalingslovens § 145 b, ikke betyder, at styrelsen på et senere tidspunkt er afskåret fra at iværksætte en undersøgelse af de forhold, som er adresseret i sagen. Styrelsen kan til enhver tid genoptage sagen, fx på baggrund af ny information eller hvis styrelsen på anden vis erfarer, at der er grundlag herfor.

Styrelsen gør opmærksom på, at beslutninger truffet efter betalingslovens § 145 b, ikke kan påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. betalingslovens § 145, stk. 4, modsætningsvist.

Med venlig hilsen

Jakob Hald
Direktør